

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

13 декември 2012 година *

„Регламент (ЕО) № 1896/2006 — Процедура за европейска заповед за плащане — Молба за издаване на европейска заповед за плащане, която не отговаря на изискванията за форма, предвидени от националното законодателство — Изчерпателен характер на изискванията, на които следва да отговаря молбата — Възможност за претендиране на лихвите, начислени до плащането на главницата“

По дело C-215/11

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Sąd Okręgowy we Wrocławiu (Полша) с акт от 11 април 2011 г., постъпил в Съда на 9 май 2011 г., в рамките на производство по дело

Iwona Szyrocka

срещу

SiGer Technologie GmbH,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: г-н А. Tizzano, председател на състав, г-н М. Pešič (докладчик), г-н Е. Levits, г-н J.-J. Kasel и г-н М. Safjan, съдии,

генерален адвокат: г-н Р. Mengozzi,

секретар: г-жа К. Sztranc-Sławiczek, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 18 април 2012 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за полското правителство, от г-н М. Szpunar и г-н М. Arciszewski, както и от г-жа В. Czech, в качеството на представители,
- за австрийското правителство, от г-жа С. Pesendorfer, в качеството на представител,
- за португалското правителство, от г-н L. Fernandes, в качеството на представител,
- за финландското правителство, от г-жа М. Pere, в качеството на представител,

* Език на производството: полски.

- за правителството на Обединеното кралство, от г-н S. Ossowski, в качеството на представител,
- за Европейската комисия, от г-жа А.-М. Rouchaud-Joët и г-жа К. Herrmann, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 28 юни 2012 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година за създаване на процедура за европейска заповед за плащане (ОВ L 399, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 9, стр. 108).
- 2 Запитването е отправено в рамките на процедура по издаване на европейска заповед за плащане, започнала по молба на г-жа Szyrocka, с местожителство в Полша, срещу SiGer Technologie GmbH, със седалище в Германия.

Правна уредба

Регламент № 1896/2006

- 3 Съгласно съображения 8, 9, 10 и 11 от Регламент № 1896/2006:
 - „(8) Възникващите в резултат на това пречки пред достъп до ефективно правосъдие по трансгранични дела и нарушаването на конкуренцията на вътрешния пазар в резултат на дисбаланса във функционирането на процесуалните способности, предоставени на разположение на кредиторите в различните държави членки, налагат законодателство на Общността, което да гарантира равнопоставеност на кредиторите и [на] длъжниците в Европейския съюз.
 - (9) Целта на настоящия регламент е да се опростят, ускорят и намалят разходите за съдебни спорове по трансгранични дела, свързани с безспорни парични вземания, чрез създаване на процедура за европейска заповед за плащане [...].
 - (10) Създадената с настоящия регламент процедура следва да послужи като допълнително и факултативно средство за [молителя], който е свободен да прибегне до процедурата, предвидена в националното законодателство. Съответно настоящият регламент нито замества, нито хармонизира съществуващите механизми за събиране по съдебен ред на безспорни вземания по националното законодателство.
 - (11) Процедурата следва да бъде основана във възможно най-голяма степен на използването на стандартни форми при всяко общуване между съда и страните с цел улесняване на не[йн]ото [прилагане] и създаване на възможност за използване на автоматична обработка на данни“.

- 4 По силата на съображение 16 от посочения регламент „[с]ъдът следва да разгледа [молбата], включително въпроса за подсъдността и описанието на доказателствата, въз основа на информацията, предоставена във формуляра на [молбата]. Това би позволило на съда да провери *prima facie* основателността на [молбата] и *inter alia*, да [отхвърли] неоснователни [...] или недопустими [молби]. Не следва да е задължително проверката да се извършва от съдия“.
- 5 Съгласно съображение 29 от Регламент № 1896/2006 целта на посочения регламент е „създаване на бърз и ефективен механизъм за събиране по съдебен ред на безспорни парични вземания в Европейския съюз“.
- 6 Член 1, параграф 1 от Регламент № 1896/2006 гласи:
- „Целта на настоящия регламент е:
- а) да опрости, ускори и намали разходите за съдебни спорове по трансгранични дела, свързани с безспорни парични вземания, чрез създаването на европейска заповед за плащане;
- [...]“.
- 7 Член 2, параграф 1 от този регламент предвижда:
- „Настоящият регламент се прилага към граждански и търговски дела по трансгранични спорове независимо от характера на съда или правораздавателния орган. [...]“.
- 8 Съгласно член 3, параграф 1 от посочения регламент:
- „За целите на настоящия регламент трансграничен случай е такъв случай, при който поне една от страните има местоживееие или обичайно пребивава в държава членка, различна от държавата членка на сезирания съд“.
- 9 Член 4 от същия регламент гласи:
- „Създава се процедура за европейска заповед за плащане за събиране на парични вземания с определен размер, които са били дължими в момента на подаване на [молбата за издаване на] европейска заповед за плащане“.
- 10 Член 6, параграф 1 от Регламент 1896/2006 гласи:
- „За целите на прилагането на настоящия регламент компетентността се определя в съответствие със съответните правила на правото на Общността[...]“.
- 11 Член 7 от този регламент предвижда:
- „1. Молбата за издаване на европейска заповед за плащане се изготвя съгласно формуляр А, изложен в приложение.
2. Молбата съдържа:
- а) имената и адресите на страните, а при необходимост, и на техните представители, и на съда, до който е отправена молбата;
- б) стойността на вземането, включително главницата, а където е приложимо, и лихвата, договорните неустойки и разходите;

- в) ако се иска лихва върху вземането — лихвеният процент и [времето], за ко[е]то се иска лихва, освен ако към главницата не се добавя автоматично законна лихва по законодателството на държавата членка по произход;
 - г) причината за завеждане на делото, включително описание на обстоятелствата, използвани като основание за вземането, и където е приложимо, исканата лихва;
 - д) описание на доказателствата в подкрепа на вземането;
 - е) основания за компетентността;
- и
- ж) трансграничния характер на случая по смисъла на член 3.

3. В молбата [молителят] декларира, че предоставената информация е вярна според неговите знания и убеждения, и приема, че всяко умишлено излагане на неверни факти би могло да доведе до съответни санкции по законодателството на държавата членка по произход.

4. В допълнение към молбата [молителят] може да посочи на съда, че той се противопоставя на прехвърляне към обичайно гражданско производство [...] в случай на възражение от страна на [длъжника]. Това не възпрепятства [длъжника] впоследствие да уведоми съда за това, но във всеки случай преди издаването на заповедта.

5. Молбата се подава на хартиен носител или чрез всяко друго средство за съобщения, включително електронно, прието от държавата членка по произход и достъпно за съда по произход.

6. Молбата се подписва от [молителя] или, където това е приложимо, от неговия представител. [...].“

12 Член 11, параграф 1 от посочения регламент гласи:

„Съдът отхвърля молбата, ако:

- а) не са изпълнени изискванията, посочени в членове 2, 3, 4, 6 и 7;

[...]“.

13 Съгласно член 12, параграф 3 от същия регламент:

„С европейската заповед за плащане [длъжникът] се уведомява за стоящите пред него възможности да:

- а) плати сумата, посочена в заповедта, на [молителя];

[...]“.

14 Член 25 от Регламент № 1896/2006 предвижда:

„1. Комбинираните съдебни [разходи] за процедурата по издаване на европейска заповед за плащане и за редовното гражданско производство, което следва в случай на възражение срещу европейска заповед за плащане, в държава членка не надвишават [разходите, свързани с производството, при] редовно гражданско производство, което не се предшества от процедура по издаване на европейска заповед за плащане в същата държава членка.

2. За целите на настоящия регламент [разходите, свързани с производството] включват [разноските] и такси[те], които трябва да бъдат платени на съда, чийто размер се определя в съответствие с националното законодателство“.

15 Член 26 от този регламент гласи:

„Всички процесуални въпроси, които не са изрично разгледани в настоящия регламент, се регулират от националното законодателство“.

16 Приложение I към посочения регламент съдържа формуляр А със заглавие „Молба за европейска заповед за плащане“.

17 Точка 7 от указанията, озаглавени „Указания за попълване на молбата“, съдържащи се в приложение I към същия регламент, предвижда:

„Лихва: Ако се иска лихва, това следва да бъде посочено за всяко вземане [...] в съответствие с кодовете, посочени във формуляра. [...] Ако се иска лихва до датата на решението на съда, последната клетка (до) следва да се остави празна. [...]“.

18 Формуляр Д за издаване на европейска заповед за плащане, се съдържа в приложение V към Регламент № 1896/2006.

Полското право

19 Съгласно член 187, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс, по дела, свързани с имуществени права, в исковата молба се посочва цената на иска извън случаите, в които тази цена съответства на посочената парична сума.

20 Член 130, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс определя последиците от подаването на молба с пороци във формата. По силата на тази разпоредба съдията по принцип приканва ищеца, под страх да не бъде приет процесуалният документ, да го поправи, допълни или да заплати разноските за това в едноседмичен срок.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

21 На 23 февруари 2011 г. г-жа Szyrocka, с местожителство в Полша, подава молба до запитващата юрисдикция за издаване на европейска заповед за плащане срещу SiGer Technologie GmbH, със седалище в Tangermünde (Германия).

22 При разглеждането на посочената молба запитващата юрисдикция установява, че тя не отговаря на някои от изискванията за форма, предвидени в полското право, и по-конкретно че в нея не се уточнява, както изисква полското право, стойността на вземането в полска парична единица, за да се даде възможност за определяне на разходите, свързани с производството. Видно от преписката, представена пред Съда, г-жа Szyrocka е посочила във формуляра на молбата за

издаване на европейска заповед за плащане размера на главницата в евро. Освен това запитващата юрисдикция подчертава, че г-жа Szyrocka е посочила в този формуляр, че претендира лихви, считано от определена дата до плащането на главницата.

23 При тези обстоятелства Sąd Okręgowy we Wrocławiu решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Следва ли член 7 от [Регламент № 1896/2006] да се тълкува в смисъл, че:

- а) той урежда изчерпателно всички изисквания, на които трябва да отговаря молбата за издаване на европейска заповед за плащане; или
- б) трябва да се приеме, че той урежда само минималните изисквания, на които трябва да отговаря тази молба, като по отношение на неуредените въпроси за формата следва да се прилагат нормите на националното законодателство?

2) В случай че отговорът на [първия] въпрос [буква б)] е утвърдителен, ако молбата не отговаря на предвидените в правото на съответната държава членка изисквания за форма (например не е приложен препис от молбата за насрещната страна или не е посочена стойността на вземането), следва ли от молителя да се изисква да допълни подадената молба на основание член 26 от Регламент № 1896/2006, или допълването на молбата следва да се изисква на основание член 9 от същия регламент?

3) Следва ли член 4 от Регламент № 1896/2006 да се тълкува в смисъл, че изброените в тази разпоредба характеристики на паричното вземане, а именно то да бъде „с определен размер“ и да е изискуемо при подаване на молбата за издаване на европейска заповед за плащане, се отнасят само до главницата, или посочената разпоредба следва да се разбира в смисъл, че тези характеристики се отнасят и до вземането за лихви за забава?

4) Следва ли „правилното тълкуване на член 7, параграф 2, буква в) от Регламент № 1896/2006 да се разбира в смисъл, че ако в правото на държавата членка по произход не се предвижда автоматично начисляване на лихвите, в рамките на производството по издаване на европейска заповед за плащане, освен главницата, могат да се претендират и:

- а) всички лихви, включително т.нар. „отворени“ лихви (изчислени от конкретната дата на тяхната изискуемост до деня на плащането, определен без посочване на конкретна дата, например „от 20 март 2011 г. до датата на плащането“);
- б) само лихвите, изчислени от конкретната дата на тяхната изискуемост до датата на подаване на молбата за издаване на европейска заповед за плащане или до датата на издаване на заповедта за плащане;
- в) само лихвите, изчислени от конкретната дата на тяхната изискуемост до датата на подаване на молбата за издаване на европейска заповед за плащане?

5) При утвърдителен отговор на [четвъртия] въпрос, [буква а)], предвид изискванията на Регламент № 1896/2006, по какъв начин следва да бъде формулиран съдебният акт в частта си относно лихвите при попълване на формуляра за европейска заповед за плащане?

6) При утвърдителен отговор на [четвъртия] въпрос, [буква б)], от кого следва да се определи размерът на дължимите лихви — от засегнатата страна или служебно от съответната юрисдикция?

- 7) При утвърдителен отговор на [четвъртия] въпрос, [буква в)], задължена ли е засегнатата страна да посочи в молбата изчисления от нея размер на дължимите лихви?
- 8) В случай че до подаване на молбата за издаване на европейска заповед за плащане молителят не изчисли размера на претендираните лихви, следва ли националната юрисдикция да изчислява служебно размера на тези лихви, или следва тя да изиска от засегнатата страна да допълни молбата с липсващите данни в съответствие с член 9 от Регламент № 1896/2006?“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

- 24 С първия си преюдициален въпрос запитващата юрисдикция пита дали член 7 от Регламент № 1896/2006 трябва да се тълкува в смисъл, че той урежда изчерпателно изискванията за форма, на които трябва да отговаря молбата за издаване на европейска заповед за плащане, или в смисъл, че той съдържа само минималните изисквания, на които трябва да отговаря тази молба, като националното законодателство урежда всички останали неуредени в тази разпоредба изисквания за форма.
- 25 За да се отговори на този въпрос, следва да се съобразят както буквата на член 7 от Регламент № 1896/2006, така и общата структура и целите на този регламент.
- 26 Първо, трябва да се припомни, че член 7 от посочения регламент съдържа редица изисквания, свързани със съдържанието и с формата на молбата за издаване на европейска заповед за плащане. Той урежда например изискването за подаване на такава молба с използване на типовия формуляр, нейните реквизити, декларацията на молителя за верността на информацията, съдържаща се в тази молба, възможността той да възрази срещу преминаването към редовното гражданско производство, както и реда за подписване на молбата.
- 27 Следва да се установи, че редакцията на посочения член не съдържа никакъв елемент, който да позволи да се направи извод, че държавите членки са свободни да въвеждат допълнителни условия, предвидени в националното им законодателство, що се отнася до молбата за издаване на европейска заповед за плащане.
- 28 Всъщност, както ясно е видно от параграф 2, буква в) и от параграфи 3, 5 и 6 на член 7 от Регламент № 1896/2006, когато тази разпоредба разрешава на държавите членки да уреждат определени аспекти на изискванията, на които трябва да отговаря молбата за издаване на европейска заповед за плащане в своето национално законодателство, тя предвижда това изрично. В замяна на това в този член не се съдържа никакъв друг текст, който по принцип да допуска изрично или имплицитно въвеждането на допълнителни изисквания в националното законодателство на държавите членки.
- 29 По-нататък, това буквално тълкуване се подкрепя и от общата структура на Регламент № 1896/2006. В това отношение следва да се подчертае, от една страна, както е видно от съображение 16 от този регламент, че сезираната юрисдикция трябва да разглежда молбата за издаване на европейска заповед за плащане само въз основа на съдържащата се в нея информация. От друга страна, членове 2—4 и 6 посочения регламент, които внасят уточнения относно някои изисквания, на които трябва да отговаря молбата за издаване на европейска заповед за плащане, също така не предвиждат никаква възможност за въвеждане на допълнителни условия въз основа на националното законодателство на държавите членки.

Освен това съгласно член 11, параграф 1, буква а) от същия регламент единствено неспазването на изискванията по членове 2—4, 6 и 7 от него води до отхвърляне на молбата за издаване на европейска заповед за плащане.

- 30 И накрая, следва да се припомни, както е видно от член 1, параграф 1, буква а) от Регламент № 1896/2006, че той има за цел по-конкретно да опрости, да ускори и да намали разходите за съдебни спорове по трансгранични дела, свързани с безспорни парични вземания. Както е предвидено в съображения 8, 10 и 29 от посочения регламент, последният, макар и да не заменя, нито да хармонизира националните механизми за събиране на безспорните вземания, въвежда за постигането на тази цел унифициран механизъм за събиране на такива вземания, гарантиращ еднакви условия за кредиторите и за длъжниците в рамките на целия Съюз.
- 31 Посочената цел обаче би била поставена под съмнение, ако държавите членки биха могли в своето национално законодателство да предвиждат по принцип допълнителни изисквания, на които трябва да отговаря молбата за издаване на европейска заповед за плащане. Всъщност такива изисквания биха довели не само до въвеждането в различните държави членки на разнородни изисквания по отношение на такава молба, но биха довели и до увеличаване на сложността, на продължителността и на разходите, свързани с производството по издаване на европейска заповед за плащане.
- 32 Въз основа на това единствено тълкуването, съгласно което член 7 от Регламент № 1896/2006 урежда изчерпателно изискванията, на които трябва да отговаря молбата за издаване на европейска заповед за плащане, гарантира спазването на целта на посочения регламент.
- 33 Що се отнася по-конкретно до въпроса дали националната юрисдикция може при условия като разглежданите в главното производство да поиска от молителя да допълни молбата за издаване на европейска заповед за плащане с цел в нея да бъде посочена стойността на вземането в полска парична единица, следва да се установи, че за целта тази юрисдикция може да намери основание в член 25, параграф 2 от Регламент № 1896/2006, съгласно който размерът на разходите, свързани с производството, се определя съгласно националното законодателство.
- 34 В това отношение следва да се подчертае, че в отсъствието на хармонизация на националните механизми за събиране на безспорни вземания процесуалните правила за определяне на разходите, свързани с производството, се уреждат, при спазване на изискванията по член 25 от посочения регламент, от вътрешния правен ред на държавите членки въз основа на принципа на процесуалната автономия на последните. При това обаче тези правила не трябва да бъдат по-неблагоприятни от правилата, които уреждат подобни положения по вътрешното право (принцип на еквивалентност), нито да бъдат уреждани по начин, по който да правят практически невъзможно или прекомерно трудно упражняването на правата, предоставени от правото на Съюза (принцип на ефективност) (вж. в този смисъл Решение от 14 юни 2012 г. по дело *Banco Español de Crédito*, C-618/10, точка 46 и цитираната съдебна практика).
- 35 Видно от това, националната юрисдикция по принцип е свободна да събира информация за стойността на вземането при условията и реда, предвидени в националното законодателство, като процесуалните изисквания за определяне на разходите, свързани с производството, не водят обаче до прекалено удължаване на производството по издаване на европейска заповед за плащане, нито до отхвърляне на молбата за издаване на такава заповед.
- 36 При тези условия на първия поставен въпрос следва да се отговори, че член 7 от Регламент № 1896/2006 трябва да се тълкува в смисъл, че той урежда изчерпателно изискванията, на които трябва да отговаря молбата за издаване на европейска заповед за плащане. Националната юрисдикция, по силата на член 25 от посочения регламент и при спазване на предвидените в този член изисквания, е свободна да определя размера на разходите, свързани с производството, при условия и ред предвидени в нейното национално законодателство, като

обаче тези условия и ред не трябва да бъдат по-неблагоприятни от условията и реда, на които се подчиняват сходни положения по вътрешното право и не трябва да правят практически невъзможно или прекомерно трудно упражняването на правата, предоставени от правото на Съюза.

По втория въпрос

- 37 Предвид отговора на първия въпрос не е необходимо да се отговаря на втория въпрос.

По третия и четвъртия въпрос

- 38 С третия и четвъртия си въпрос запитващата юрисдикция пита по същество дали член 4 и член 7, параграф 2, буква в) от Регламент № 1896/2006 трябва да се тълкуват в смисъл, че те не допускат възможността молителят да претендира, в рамките на европейската заповед за плащане, лихви за времето от датата на тяхната изискуемост до плащането на главницата.
- 39 От самото начало следва да се припомни, че съгласно член 4 от Регламент № 1896/2006 паричните вземания, чието събиране се иска в рамките на производството по издаване на европейска заповед за плащане, трябва да бъдат дължими и изискуеми, докато член 7, параграф 2, буква в) от посочения регламент предвижда, че ако се иска лихва върху вземането, в молбата за издаване на европейска заповед за плащане трябва да се посочи лихвеният процент и времето, за което се претендира лихвата.
- 40 Що се отнася, от една страна, до въпроса дали претендираните лихви в рамките на производството по издаване на европейска заповед за плащане трябва да бъдат дължими и изискуеми по смисъла на член 4 от Регламент № 1896/2006, следва да се установи, че буквалното тълкуване на този член не дава ясно указание в това отношение, като се има предвид, че тази разпоредба се отнася по принцип до „паричните вземания“, които могат да се претендират в рамките на производство по издаване на европейска заповед за плащане.
- 41 Важно е обаче да се подчертае, че видно от контекста, в който се вписва тази разпоредба, и по-конкретно от съвместния ѝ прочит с член 7, параграф 2, буква в) от посочения регламент, условията за дължимост и изискуемост на вземането, съдържащи се в нея, не се отнасят до лихвите.
- 42 Всъщност, както основателно подчертава Европейската комисия, никоя разпоредба от Регламент № 1896/2006 не изисква в своята молбата за издаване на европейска заповед за плащане молителят да посочва точния размер на лихвите. По-точно, член 7, параграф 2, буква в) от този регламент предвижда единствено за случаите, в които се претендират лихви върху вземането, че следва да се посочи лихвеният процент и времето, за което се претендират тези лихви, което всъщност е отразено във формуляра на молбата за издаване на европейска заповед за плащане, съдържащ се в приложение I към посочения регламент.
- 43 От друга страна, във връзка с въпроса дали посоченият член 7, параграф 2, буква в) допуска претендирането на лихви за времето от датата на тяхната изискуемост до плащането на главницата, следва да се подчертае, че така както той не изисква да се посочва размерът на лихвите в молбата за издаване на заповед за плащане, в него не се уточнява и датата, до която тези лихви могат да се претендират.
- 44 При тези обстоятелства посочената разпоредба следва да се тълкува в светлината на целта на Регламент № 1896/2006, която е, както е посочено в точка 30 от настоящото съдебно решение, не само да създаде опростен, бърз и ефикасен механизъм за събиране на безспорните парични вземания, но и да намали разходите, свързани с едно такова производство.

- 45 В това отношение следва да се подчертае, че тълкуване на член 7, параграф 2, буква в) от Регламент № 1896/2006, което би лишило молителя от възможността да претендира лихвите, които текат до плащането на главницата, не би съответствало на посочената цел. Всъщност, както изтъква генералният адвокат в точка 66 от заключението си, ако претендирането на лихви би било ограничено само до лихвите, натрупани до подаването на молбата за издаване на европейска заповед за плащане или до датата на издаването на такава заповед, молителят би бил в състояние да получи пълния размер на дължимите лихви до плащането на главницата само с подаването на множество молби, по-конкретно една първоначална молба за главницата и дължимите лихви, последвана от молба за плащане на остатъка от лихвите за времето от подаването на първоначалната молба или от издаването на заповедта до плащането на главницата.
- 46 Така се налага изводът, че тълкуване на член 7, параграф 2, буква в) от Регламент № 1896/2006, което не допуска претендирането на лихвите до плащането на главницата, би могло да увеличи продължителността и сложността на производството по издаване на европейска заповед за плащане и да увеличи разходите за него.
- 47 Всъщност едно такова тълкуване би могло да възпира молителите от подаването на молба за започване на производството по издаване на европейска заповед за плащане и да ги подтикне да прибягват по-скоро към националните производства, които им позволяват да получат пълния размер на лихвите. Макар и да е безспорно, съгласно съображение 10 от Регламент № 1896/2006, че създадената с този регламент процедура е само допълнително и факултативно средство по отношение на националните процедури, за да може тази процедура да представлява истински избор за кредиторите, последните трябва да могат да потърсят защита на същите права, както в националните процедури.
- 48 Вследствие на гореизложеното член 4 и член 7, параграф 2, буква в) от Регламент № 1896/2006 допускат в рамките на европейска заповед за плащане молителят да претендира лихвите, начислени до плащането на главницата.
- 49 Всъщност това тълкуване не се поставя под съмнение от доводите, изтъкнати от португалското правителство и от правителството на Обединеното кралство в подкрепа на тълкуване на тези разпоредби, съгласно което лихвите не могат да бъдат претендирани за времето след издаването на заповедта на плащане.
- 50 Противно обаче на твърдяното от правителството на Обединеното кралство, обстоятелството, че съгласно точка 7 от указанията за попълване на формуляра на молбата за издаване на европейска заповед за плащане, съдържащи се в приложение I към Регламент № 1896/2006, възможността да се претендират лихвите, начислени до датата на съдебния акт, постановен по такава молба, не може да лиши молителя от възможността да претендира и лихвите, които текат след тази дата. Всъщност тези указания, макар и без съмнение да могат да бъдат полезни за тълкуването на посочения регламент, имат, както посочва генералният адвокат в точка 86 от заключението си, само указателен характер, като те не обхващат изчерпателно всички положения, които биха могли да възникнат на практика.
- 51 Освен това, що се отнася до довода на португалското правителство, изведен от член 12, параграф 3, буква а) от Регламент № 1896/2006, следва да се установи, че съгласно тази разпоредба с европейската заповед за плащане длъжникът е уведомяван за сумата, която той следва да плати на молителя. Длъжникът обаче бива уведомяван за размера на тази сума не само когато в европейската заповед за плащане е посочен окончателният размер на главницата и на лихвите, но и в хипотезата, в която в тази заповед се посочва размерът на главницата, лихвеният процент и времето, за което се претендират тези лихви. Освен това тълкуване на

посочената разпоредба, което не позволява на молителя да претендира лихвите, начислени до плащането на главницата, по съображенията, изложени в точки 44—46 от настоящото решение, би било в разрез с целта на посочения регламент.

- 52 Следва да се допълни, че разпоредбите на Регламент № 1896/2006 сами по себе си не биха могли без основание в правната уредба, уреждаща правоотношенията между молителя и длъжника, да съставляват правно основание за претендирането на лихви, начислени до датата на плащане на вземането. Всъщност, след като Регламент № 1896/2006 урежда само процедурните аспекти на механизма на европейската заповед за плащане, всеки въпрос, попадащ в обхвата на материалното право, включително и този за вида лихви, които могат да бъдат претендирани в рамките на това производство, по принцип остава да бъде уреден от правната уредба, приложима към правоотношението между страните, от което произтича разглежданото вземане.
- 53 От всички изложени по-горе съображения е видно, че на третия и четвъртия въпрос следва да се отговори, че член 4 и член 7, параграф 2, буква в) от Регламент № 1896/2006 трябва да се тълкуват в смисъл, че те допускат възможността в рамките на производството по издаване на европейска заповед за плащане молителят да претендира и лихвите за времето от датата, на която те са станали изискуеми, до датата на плащането на главницата.

По петия въпрос

- 54 С петия си въпрос запитващата юрисдикция пита по същество по какъв начин следва да бъде попълнен формулярът на европейската заповед за плащане, който се съдържа в приложение V към Регламент № 1896/2006, ако на длъжника е разпоредено да плати лихвите, начислени до плащането на главницата.
- 55 Преди всичко следва да се уточни, че в посочения формуляр фигурира един хоризонтален ред, озаглавен „Лихви (считано от)“, който се пресича с три вертикални колонки, озаглавени съответно „Валута“, „Сума“ и „Дата (ден/месец/година)“.
- 56 В това отношение следва да се изтъкне, както е видно от съображение 11 от Регламент № 1896/2006, че процедурата за европейска заповед за плащане би трябвало да се основава, доколкото това е възможно, на използването на типови формуляри с цел да се улесни нейното прилагане и да се позволи използването на информатиката.
- 57 След като обаче формулярите са изготвени въз основа на най-типичните положения, които могат да възникнат на практика, се налага изводът, че при обстоятелства като тези в главното производство, при които формулярът на европейска заповед за плащане не предвижда изрично възможността да се посочи, че длъжникът заплаща на молителя лихвите, начислени към датата на плащането на главницата, съдържанието на посочения формуляр трябва да бъде адаптирано към конкретните обстоятелства по делото, така че юрисдикцията да може да вземе решение в това отношение.
- 58 Следователно формулярът на европейската заповед за плащане трябва да се попълни по начин, който да позволи на длъжника, от една страна, да възприеме недвусмислено съдебния акт, на основание на който той трябва да плати на молителя лихвите, начислени до плащането на главницата, и от друга страна, ясно да установи лихвения процент, както и датата, считано от която се претендират тези лихви. При спазване на тези изисквания конкретните условия и ред за попълване на посочения формуляр могат да бъдат определяни от националната юрисдикция.

- 59 Като пример, националната юрисдикция може да посочи във формуляра на европейската заповед за плащане валутата в колонката, предвидена за тази цел, лихвения процент — в колонката, озаглавена „Сума“, а в колонката „Дата (ден/месец/година)“ — уточнението, че длъжникът заплаща лихви, считано от определена дата до плащането на главницата.
- 60 Вследствие на гореизложеното, на петия въпрос следва да се отговори, че в случаите, в които на длъжника се разпорежда да плати лихвите, начислени до плащането на главницата, националната юрисдикция е свободна да избере конкретния начин на попълване на формуляра на европейската заповед за плащане, който се съдържа в приложение V към Регламент № 1896/2006, така че попълненият формуляр да позволи на длъжника, от една страна, да възприеме недвусмислено съдебния акт, на основание на който той трябва да плати на молителя лихвите, начислени до плащането на главницата, и от друга страна, ясно да установи лихвения процент, както и датата, считано от която се претендират тези лихви.

По шестия, седмия и осмия преюдициален въпрос

- 61 Предвид отговора на третия и четвъртия въпрос, не е необходимо да се отговаря на останалите поставени въпроси.

По съдебните разноски

- 62 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

- 1) Член 7 от Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година за създаване на процедура за европейска заповед за плащане трябва да се тълкува в смисъл, че урежда изчерпателно изискванията, на които трябва да отговаря молбата за издаване на европейска заповед за плащане.

Националната юрисдикция, по силата на член 25 от посочения регламент и при спазване на предвидените в този член изисквания, е свободна да определя размера на разходите, свързани с производството, при условия и ред, предвидени в нейното национално законодателство, като обаче тези условия и ред не трябва да бъдат по-неблагоприятни от условията и реда, на които се подчиняват сходни положения по вътрешното право, и не трябва да правят практически невъзможно или прекомерно трудно упражняването на правата, предоставени от правото на Съюза.

- 2) Член 4 и член 7, параграф 2, буква в) от Регламент № 1896/2006 трябва да се тълкуват в смисъл, че те допускат възможността в рамките на производството по издаване на европейска заповед за плащане молителят да претендира и лихвите за времето от датата на тяхната изискуемост до деня на плащането на главницата.
- 3) Ако на длъжника е разпоредено да плати лихвите, начислени до плащането на главницата, националната юрисдикция е свободна да избере конкретния начин на попълване на формуляра на европейската заповед за плащане, който се съдържа в приложение V към Регламент № 1896/2006, така че попълненият формуляр да позволи на длъжника, от една страна, да възприеме недвусмислено съдебния акт, на основание

на който той трябва да плати на молителя лихвите, начислени до плащането на главницата, и от друга страна, ясно да установи лихвения процент, както и датата, считано от която се претендират тези лихви.

Подписи